

A Diósd Református Gyülekezetben február 7-én elhangzott alkalom leírt változata:

Igeszakasz: Lukács 24,13-35.

[13](#) Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvanfutamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, [14](#) és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. [15](#) Miközben egymással beszélgettek és vitáztak, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. [16](#) Látásukat azonban mintha valami akadályozta volna, hogy ne ismerjék fel őt. [17](#) Ő pedig így szólt hozzájuk: Miről beszélgettek egymással útközben? Erre szomorúan megálltak. [18](#) Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban? [19](#) Mi történt? – kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki cselekedetben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt; [20](#) és hogyan adták át főpapjaink és főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. [21](#) Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. [22](#) Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbsentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírban, [23](#) de nem találták ott a testét; eljöttek, és azt beszéltek, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. [24](#) El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszéltek; őt azonban nem látták. [25](#) Akkor ő így szólt hozzájuk: Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! [26](#) Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie? [27](#) És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. [28](#) Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. [29](#) De azok unszolták és kérték: Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már! Bement hát, hogy velük maradjon. [30](#) És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. [31](#) Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. [32](#) Ekkor így szóltak egymáshoz: **Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?** [33](#) Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. [34](#) Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. [35](#) Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

Áhítat:

Ketten elfele az úton. Beszélgetnek, vitatkoznak. Csüggedtek. Kis fantáziával: még együtt, de meddig? Mikor szakad a barátság, házastársi szövetség? Ha ketten elfele, a központtól, a közösségtől, a jótól?

Egyedül vannak. Hol van Isten? „Bezzeg ilyenkor nincs, mikor szükség lenne rá.” De, ott van melletted. „Ő biztos nem az.” „Ő csak valaki, aki nem ért semmit. Nem érti igazán az életet. Az igazságot, a szövevényes életfilozófiákat, hogy hogyan akarja elpusztítani az ellenség a világot. Mert ellenség van minden bokorban.” „Ő nem érti az élet-fájdalmakat.” Hol van Isten?

Itt van Isten köztünk. Együtt megy velünk. Nem magunktól, nem mi idéztük meg, nem úgy járja, ahogyan mi szeretnénk. De a közelünkbe jön.

Lássuk csak, ki nem ért mit? Hogy Jézus nem értené az „összefüggéseket”, amiket mi mámorosan tudunk egymásnak „süketelni”? Vagy mi nem értjük Őt?

Jézus kérdésére ők felmondják a Kátét – a szentleckét, a tanítást, a jó válaszokat. (19-24. vers) Vagy közel a jó válaszokat. 1, a názáreti Jézus, aki cselekedetben és szóban hatalmas próféta volt Isten és az egész nép előtt. 2, halálos ítélet után megfeszítették a főpapok. 3, abban reménykedtünk, hogy Ő a Megváltó!!, 3, de aztán még az asszonyok mondták, hogy nincs a teste a sírban, meg angyalok, meg, hogy ő él, meg közülünk is mentek, de és tényleg üres volt a sír, de őt nem találták.....mindent „felmondanak”.

Igen, mert ez az legősbibb, és legnagyobb szerűbb evangélium. Hogy Jézus meghalt és feltámadt. Mert Ő megváltó!

De ők nem értik. Mert -25 vers – balgák. Milyen szép régies szó. Esztelenek. Értelem nélkülinek is lehetne fordítani. De van egy vessző: balgák, rest a szívetek, hogy higgyetek. Nem csak az eszünkkel van gond, hanem a szívünkkel is. Mert lusta hinni. Ezt olvassuk. Lusta hinni.

Ott vagyunk tehát részben, ahol két hete: a szőlővesszőnek nincs élete önmagában. Mi keringtesse az életnedveket benne, ha nincs a szőlőtőn? Ezek az emberek látszólag mindent tudnak, de mégis értelem nélküliek, és rest szívűek, nem kering bennük az élet.

Immáron nem segít senki? Hogy leszek hívő? Mit csináljak? Higgy! De nem pusztán az értelemmel. Szülessék meg benned a hit! Hogy lesz az? Mit csináljak? Mintha nem is tenném, csak átélném?

Hogy is van ez? Nem, nem fölösleges a tanítás, nincs baj az Igével!

Jézus beszél az Írások alapján önmagáról. Tanít. Elmondja, hogy ennek így kellett lennie. Hogy ez nem vak véletlen volt, nem a gonoszság összeesküvésének újabb győzelme, hanem ezt kellett elszenvednie, és így megdicsőülnie. Ezt így kellett. Ez volt a Megváltás. Ugyanazt olvassák, de más szemüveggel. Nem egy meseként, régi történetként, hanem A történetként. A nagy történetként. Amit nem én teszek –veszek a fejemben valahova, hanem amihez én igazítom a magam kis porszem, múló csettintésnyi idejű életét.

Elfele mész? Még van társad? Már a sokadik? Már tucat számra gyártod az elméleteidet a világról, hogy éppen mi ér: baj vagy öröm, szenvedés vagy boldogság, Te azt meg tudod magyarázni. Rendre úgy, hogy te légy középén, és te ne változz, hanem hozzád igazodjanak.

Egy ponton a szív megmutatkozik, hogy rest, az ész pedig korlátolt. De újra dobban, mint amikor a meghalt ember szíve elektromos hatásra újra indul. Vagy még abszurdabb: Mikor egy már elhalt szőlővesszőt hozzá kötöznek a szőlőtőhöz. Mitől élne?...mégis tavasszal kivirágzik.

Nem hevült-e a szívünk? Mikor beszélt hozzánk, amikor feltárta az írásokat? De! Mert nincs baj a tanítással, és az Igével. Egyszer, titok, de megnyílik, kinyílik, összeáll a „nagy kép”! „Hevült a szívünk”: mert emberi életünk újraéledése ez: az Írások (Biblia) Őt magyarázzák. AZ Írásokat ma is Lelke által Ő magyarázza.

Idén is szeretnénk meglátni Őt az Írásokban, hallani Őt az írásokban. Szeretnénk, ha megmutatná vakfoltjainkat, elakadásainkat, elhalt területeinket. Szeretnénk, ha nem a mi kesze-kusza elméleteink fogjai lennének, hanem egyre inkább helyünket találnánk kis porszemként, de mégis, a Nagy történetben. Hogy bár nem érdemeltük meg, de Ő eljött hozzánk, mindenben igaznak bizonyult, mégis kereszthalált halt és feltámadt. Ő megtette, mi pedig hihetünk Benne!

Mert tudta, hogy Ő a szőlőtő, te pedig a szőlővessző. Aki nála nélkül semmit sem tudsz cselekedni. Vele azonban kiteljesedik az életed.

Ámen.

Imádság: (23 zsoltár szavai)

„1 Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm. 2 Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. 3 Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. 4 Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. 5 Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. 6 Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.”

Hirdetések:

- Istentiszteletünket követően elhangzott a mögöttünk (lelkészi jelentés) és előttünk lévő (misszió munkaterv) évekről való beszámoló a gyülekezet felé– lelki szempontból. Ezeket mellékeljük a Testvéreknek.
- Elhangzott beszámoló a múltévről és aktuális évről pénzügyi szempontból is. (zárszámadás és költségvetés rövid bemutatása). Erről is melléeltünk egy kivonatot.
- Ennek a kivonatnak a végén, a tavalyi évhez hasonlóan, melléeltünk egy „felajánlási ívet”. Kérjük, ha tehetik a testvérek, juttassák vissza ezt kitöltve (nem kötelező). Ott részletesen írunk erről.